

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 538
din 15.10.2008

Dosar nr: 527/2008

Petiția nr: 9.570/10.07.2008

Petent: A M , E E

Reclamat: C D

Obiect: neacordarea concediului de odihnă în mod uniform tuturor angajaților

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul ales al petenților

I.1.1. A M

I.1.18. S E
I.1.19. C M
I.1.20. D S
I.1.21. P M
I.1.22. B I
I.1.23. C E
I.1.24. Z E

I.2. Numele și domiciliul ales al reclamatului

I.2.1. C D

II. Obiectul sesizării

Petenții, cadre didactice de la Grădinița cu Program Prolungit nr. 8 din Buzău, consideră că au fost discriminați prin neacordarea concediului de odihnă în mod unitar.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petenții consideră discriminatorie modul în care directorul a acordat concediile.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 23.09.2008 (filele 27-29 din dosar).
La citare părțile nu s-au prezentat.
Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petenții, cadre didactice de la Grădinița cu Program Prolungit nr. 8 din Buzău, prin petiția înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD) cu **nr. 9.570/10.07.2008** (filele 1-2 din dosar), arată că reclamata nu a primit avizul Administrației locale și nici avizul Consiliului Profesoral al grădiniței pentru a participa la concursul de director.

Datorită comportamentului conflictual al reclamatei Consiliul de Administrație s-a autodizolvat.

Conform prevederilor legale, personalul trebuia să-și efectueze concediul de odihnă pe perioada 16.06.2008-31.08.2008. Întregul personal a unității a înaintat cereri pentru concediul de odihnă, însă nu s-a acordat un răspuns privind aprobarea sau respingerea cererii. Ulterior petenții au aflat că doar trei prietene

ale petentei au primit concediul de odihnă. Au cerut lămuriri, însă nu le-au primit. După o săptămână au fost returnate cererile neaprobată, cu excepția celor trei care au fost în concediu până la data de 03.07.2008. Inspectoratul Teritorial de Muncă Buzău, făcând cercetări în acest caz, a constatat că cele trei concedii de odihnă au fost date nelegal, motiv pentru care ele au fost rechemate din concediu.

Anexează documente în susținerea cauzei (filele 4-14 din dosar).

Inspectoratul Teritorial de Muncă Buzău, prin **Adresa nr. 8.912/25.07.2008**, semnată de ing. D N , inspector șef, ing. A D , inspector șef adjunct relații de muncă, ing. T G , șef serviciu control relații de muncă, înregistrată la CNCD cu **nr. 10.233/29.07.2008** (fila 19 din dosar), arată că în urma controlului efectuat de această instituție s-a constatat nelegalitatea acordării concediului de odihnă pentru trei persoane.

Anexează documente în susținerea celor arătate (filele 20-25 din dosar).

Reclamatul, prin **Adresa nr. 192/25.08.2008** a Grădiniței cu Program Prelungit nr. 8 din Buzău, semnată de reclamat, înregistrată la CNCD cu **nr. 11.334/29.08.2008** (filele 37-38 din dosar), referitor la fondul petiției, arată că nu s-a putut realiza discutarea și programarea concediilor de odihnă datorită disfuncțiilor Consiliului de administrație. Cele trei persoane au primit concediul de odihnă datorită unor situații deosebite: soțul uneia urma să plece în misiune în Afganistan; a doua persoană avea cununia civilă și religioasă, a treia persoană, în urma unui infarct, era în recuperare.

Depune la dosar acte în susținerea celor afirmate (filele 33-62 din dosar).

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că reclamații au solicitat concediu de odihnă, care nu le-au fost acordate, în schimb trei persoane din totalul angajaților au primit aceste concedii, ulterior considerate de Inspectoratul Teritorial de Muncă Buzău ca fiind acordate ilegal.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Analizând cauza, Colegiul Director reține următoarele:

6.1. Colegiul Director nu poate analiza decât faptele care intră sub incidența **O.G. nr. 137/2000**, republicată. Cu privire la alte fapte menționate în petiție petenții se pot adresa instanțelor de judecată sau altor autorități competente.

6.2. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoge, fără a oferi justificări obiective și rezonabile,

dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (**O.G. nr. 137/2000**: art. 1 alin. 3).

În cauza supusă atenției Colegiului Director, se observă un tratament diferențiat, dar acest tratament diferențiat, conform celor arătate de reclamat, se datorează faptului că petenții nu se aflau în situație analoagă cu persoanele care și-au primit concediul de odihnă.

6.3. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu. Se poate invoca orice criteriu (**O.G. nr. 137/2000**: art. 2 alin. 1; **Primul protocol**: art. 1 alin. 1), iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

Petenții nu au invocat un criteriu pentru tratamentul diferențiat, nu au arătat raportul de cauzalitate dintre un criteriu și faptele imputate reclamatului.

6.4. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională (**O.G. nr. 137/2000**: art. 1 alin. 2, art. 2 alin. 1, art. 3; **Protocolul 12**: art. 1).

Aparent, în această cauză se încalcă dreptul la concediu de odihnă. În lumina celor arătate de Inspectoratul Teritorial de Muncă Buzău însă nu numai că reclamații nu avea dreptul la concediul de odihnă în condițiile speciale ale situației, dar nici persoanele care au primit acordul reclamatului nu aveau acest drept, prin urmare au fost rechemați din concediu.

6.5. Diferențierea nu reprezintă discriminare dacă pentru această diferențiere există o justificare obiectivă (**O.G. nr. 137/2000**: art. 2 alin. 3). Reclamatul a invocat justificare obiectivă pentru diferențiere.

6.6. În consecință, nu se poate reține comiterea unei fapte de discriminare din partea reclamatului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, prin unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate nu reprezintă discriminare conform **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților, Inspectoratului Teritorial de Muncă Buzău, .

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE MONICA – Membru

Data redactării 22.10.2008

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal de 15 zile, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

